

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2008/122/WE

z dnia 14 stycznia 2009 r.

w sprawie ochrony konsumentów w odniesieniu do niektórych aspektów umów timeshare, umów o długoterminowe produkty wakacyjne, umów odsprzedaży oraz wymiany

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Od czasu przyjęcia dyrektywy 94/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 1994 r. w sprawie ochrony nabywców w odniesieniu do niektórych aspektów umów odnoszących się do nabywania praw do korzystania z nieruchomości w oznaczonym czasie ⁽³⁾ nastąpił rozwój tej formy użytkowania nieruchomości, a na rynku pojawiły się nowe podobne produkty wakacyjne. Te nowe produkty wakacyjne i niektóre transakcje związane z umowami timeshare, takie jak umowy odsprzedaży i umowy wymiany, nie są objęte dyrektywą 94/47/WE. Ponadto z doświadczeń ze stosowania dyrektywy 94/47/WE wynika, że niektóre kwestie zawarte już w dyrektywie wymagają aktualizacji lub wyjaśnienia, aby zapobiec tworzeniu produktów, które mają na celu obejście przepisów tej dyrektywy.
- (2) Istniejące luki prawne są przyczyną znacznych zakłóceń konkurencji i poważnych problemów konsumentów, a tym samym utrudniają sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Dlatego też dyrektywę 94/47/WE należy zastąpić nową zaktualizowaną dyrektywą. Z tego

względu, że turystyka odgrywa coraz ważniejszą rolę w gospodarce państw członkowskich, należy zachęcać do podnoszenia wzrostu i produktywności branży timeshare i długoterminowych produktów wakacyjnych przez przyjęcie pewnych wspólnych przepisów.

- (3) W celu zwiększenia pewności prawnej oraz umożliwienia konsumentom i podmiotom gospodarczym czerpania wszelkich korzyści z rynku wewnętrznego należy kontynuować zbliżanie odpowiednich przepisów prawnych państw członkowskich. Trzeba zatem w pełni zharmonizować niektóre aspekty marketingu, sprzedaży i odsprzedaży praw z umów timeshare oraz długoterminowych produktów wakacyjnych, a także wymiany praw wynikających z umów timeshare. Państwa członkowskie nie powinny mieć możliwości utrzymywania ani wprowadzania do ustawodawstwa krajowego przepisów odbiegających od tych, które ustanowiono w niniejszej dyrektywie. W kwestiach nieobjętych zharmonizowanymi przepisami państwa członkowskie powinny mieć możliwość utrzymania w mocy lub wprowadzenia przepisów krajowych zgodnych z prawem wspólnotowym. Państwa członkowskie powinny zatem móc na przykład utrzymać lub wprowadzić przepisy w sprawie skutków korzystania z prawa odstąpienia od umowy w stosunkach prawnych nieregulowanych przepisami niniejszej dyrektywy lub przepisy, zgodnie z którymi nie może powstać zobowiązanie między konsumentem a dostawcą oferującym timeshare lub dostawcą długoterminowego produktu wakacyjnego ani osoby te nie mogą również względem siebie dokonywać płatności, dopóki konsument nie podpisze umowy kredytu na finansowanie zakupu tych usług.
- (4) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać możliwości stosowania przez państwa członkowskie, zgodnie z prawem wspólnotowym, przepisów niniejszej dyrektywy w dziedzinach, które nie są objęte zakresem jej zastosowania. Państwa członkowskie mogą zatem utrzymać w mocy lub wprowadzić przepisy krajowe odpowiadające wszystkim lub niektórym przepisom niniejszej dyrektywy, dotyczące transakcji nieobjętych zakresem jej zastosowania.
- (5) Poszczególne umowy objęte niniejszą dyrektywą powinny być jasno zdefiniowane w sposób uniemożliwiający obchodzenie przepisów w niej zawartych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 44 z 16.2.2008, s. 27.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 22 października 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 18 grudnia 2008 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 280 z 29.10.1994, s. 83.

- (6) Do celów niniejszej dyrektywy pojęcie umowa timeshare nie powinno obejmować wielokrotnych rezerwacji miejsca zakwaterowania, w tym pokoi hotelowych, o ile wielokrotne rezerwacje nie powodują powstania praw i obowiązków innych niż te powstałe w wyniku dokonania pojedynczych rezerwacji. Zwykle umowy najmu również nie powinny zostać objęte pojęciem umowy timeshare, ponieważ odnoszą się do jednego ciągłego okresu korzystania, a nie do okresów wielokrotnych.
- (7) Do celów niniejszej dyrektywy zwykle programy lojalnościowe przewidujące zniżki za przyszłe pobyty w hotelach danej sieci hotelowej nie powinny być objęte pojęciem umowy o długoterminowy produkt wakacyjny, ponieważ członkostwo w programie nie jest przyznawane za opłatą, a opłata uiszczana przez konsumenta nie ma na celu przede wszystkim uzyskania zniżek lub innych korzyści związanych z zakwaterowaniem.
- (8) Niniejsza dyrektywa nie powinna mieć wpływu na przepisy dyrektywy Rady 90/314/EWG z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek ⁽¹⁾.
- (9) Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym (dyrektywa w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych) ⁽²⁾ zakazuje wprowadzających w błąd, agresywnych i innych nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów. Ze względu na charakter produktów i praktyki handlowe odnoszące się do timeshare, długoterminowych produktów wakacyjnych, odsprzedaży i wymiany należy przyjąć bardziej szczegółowe i konkretne przepisy dotyczące wymogów informacyjnych i akcji sprzedaży. Należy jasno przedstawić konsumentom handlowy cel zaproszeń na akcje sprzedaży. Należy wyjaśnić i zaktualizować przepisy dotyczące informacji udzielanych przed zawarciem umowy oraz samej umowy. Informacje powinny być udzielane konsumentom za pomocą środków łatwo dla nich dostępnych w danym czasie, aby mieli oni możliwość zapoznania się z nimi przed zawarciem umowy.
- (10) Konsumentom powinni być żądać, a przedsiębiorcy nie powinni mieć możliwości odmowy, dostarczenia informacji udzielanych przed zawarciem umowy oraz sporządzenia umowy w wybranym przez konsumenta, znanym mu języku. Ponadto w celu ułatwienia wykonania i egzekwowania umowy powinno się zezwolić państwom członkowskim na wprowadzenie wymogu, że konsumentowi powinny być dostarczone kolejne wersje językowe umowy.
- (11) Aby umożliwić konsumentom pełne zrozumienie swoich praw i obowiązków wynikających z umowy, należy przyznać im termin, w którym będą mieli możliwość odstąpienia od umowy bez konieczności uzasadnienia odstąpienia i bez ponoszenia jakichkolwiek kosztów. Obecnie długość tego terminu w poszczególnych państwach członkowskich jest różna, a dotychczasowe doświadczenia wskazują, że termin określony w dyrektywie 94/47/WE nie jest wystarczająco długi. W związku z tym termin ten należy wydłużyć w celu osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony konsumentów i większej przejrzystości wobec konsumentów i przedsiębiorców. Długość tego terminu, zasady i skutki korzystania z prawa do odstąpienia od umowy należy ujedlinić.
- (12) Konsumentom powinni być dostępne skuteczne środki dochodzenia swoich praw na wypadek naruszenia przez przedsiębiorców przepisów dotyczących informacji udzielanych przed zawarciem umowy lub samej umowy, zwłaszcza przepisów stanowiących, że umowa powinna zawierać wszystkie wymagane informacje i że w chwili zawarcia umowy konsument powinien otrzymać jej egzemplarz. Poza środkami dochodzenia swoich praw istniejącymi w prawie krajowym konsumentom powinien przysługiwać przedłużony termin odstąpienia od umowy, jeżeli przedsiębiorca nie dostarczy informacji. Wykonywanie prawa do odstąpienia od umowy powinno być nieodpłatne również we wspomnianym przedłużonym terminie niezależnie od usług, z jakich konsumentom mogli skorzystać. Upływ terminu do odstąpienia od umowy nie uniemożliwia konsumentom dochodzenia swoich praw zgodnie z prawem krajowym w przypadku naruszenia wymogów informacyjnych.
- (13) Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 z dnia 3 czerwca 1971 r. określające zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów ⁽³⁾ powinno mieć zastosowanie do obliczania terminów przewidzianych w niniejszej dyrektywie.
- (14) W celu lepszej ochrony konsumenta należy doprecyzować zakaz płacenia zaliczki na rzecz przedsiębiorców lub na rzecz osoby trzeciej przed końcem terminu odstąpienia od umowy. W przypadku umów odsprzedaży zakaz płacenia zaliczki powinien obowiązywać do faktycznego czasu dokonania sprzedaży lub rozwiązania umowy odsprzedaży, państwa członkowskie powinny móc jednak dowolnie regulować możliwość i zasady dokonywania płatności końcowych na rzecz pośredników w przypadku rozwiązania umowy odsprzedaży.
- (15) W przypadku umów o długoterminowy produkt wakacyjny cena, która ma być zapłacona w ratach, mogłaby uwzględniać możliwość dostosowania kolejnych kwot po pierwszym roku w celu zachowania rzeczywistej wartości rat, np. po uwzględnieniu inflacji.
- (16) W razie odstąpienia od umowy przez konsumenta w przypadku gdy cena jest częściowo lub w całości pokryta z kredytu udzielonego konsumentowi przez przedsiębiorcę lub osobę trzecią na podstawie porozumienia między nią a przedsiębiorcą, rozwiązanie umowy kredytowej nie powinno skutkować ponoszeniem jakichkolwiek kosztów przez konsumenta. Zasada ta powinna też obowiązywać w przypadku umów o inne usługi powiązane świadczone przez przedsiębiorcę lub przez osobę trzecią na podstawie porozumienia między tą stroną trzecią a przedsiębiorcą.

⁽¹⁾ Dz.U. L 158 z 23.6.1990, s. 59.

⁽²⁾ Dz.U. L 149 z 11.6.2005, s. 22.

⁽³⁾ Dz.U. L 124 z 8.6.1971, s. 1.

- (17) Konsumentom nie powinni być pozbawieni ochrony przyznanej na mocy niniejszej dyrektywy w przypadku gdy prawem właściwym dla danej umowy jest prawo państwa członkowskiego. Prawo właściwe dla danej umowy powinno zostać określone zgodnie ze wspólnotowymi przepisami w dziedzinie prawa prywatnego międzynarodowego, zwłaszcza zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 593/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych („Rzym I”) (1). Na mocy tego rozporządzenia prawo państwa trzeciego może mieć zastosowanie szczególnie w przypadku gdy przedsiębiorca oferuje swoje produkty konsumentom przebywającym na wakacjach w państwie innym niż państwo ich zamieszkania. Ze względu na fakt, że takie praktyki handlowe są częste w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą i że umowy dotyczą znacznych kwot pieniędzy, należy przewidzieć dodatkowe zabezpieczenie, aby konsument w pewnych konkretnych sytuacjach, zwłaszcza gdy jurysdykcję w sprawie dotyczącej danej umowy mają sądy w jednym z państw członkowskich, nie został pozbawiony ochrony przyznanej mu na mocy niniejszej dyrektywy. Koncepcja ta odzwierciedla szczególną potrzebę ochrony konsumenta wynikającą z typowej złożoności, długoterminowego charakteru i finansowej istotności umów podlegających zakresowi zastosowania niniejszej dyrektywy.
- (18) Sądy mające jurysdykcję w postępowaniach, których przedmiot objęty jest niniejszą dyrektywą, powinny być określane zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (2).
- (19) W celu zapewnienia pełnej skuteczności ochrony przyznanej konsumentom na mocy niniejszej dyrektywy, zwłaszcza jeśli chodzi o przestrzeganie przez przedsiębiorców wymogów informacyjnych zarówno przed podpisaniem umowy, jak i w samej umowie, jest konieczne, aby państwa członkowskie ustanowiły skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje za naruszenie przepisów niniejszej dyrektywy.
- (20) Należy zapewnić, aby osoby lub organizacje mające zgodnie z prawem krajowym uzasadniony interes w tym zakresie dysponowały środkami prawnymi umożliwiającymi wszczynanie postępowań w sprawie naruszenia przepisów niniejszej dyrektywy.
- (21) Zachodzi konieczność opracowania w państwach członkowskich odpowiednich i skutecznych procedur odwoławczych w celu rozstrzygnięcia sporów między konsumentami a przedsiębiorcami. W tym celu państwa członkowskie powinny wspierać powoływanie organów publicznych lub prywatnych do pozasądowego rozstrzygnięcia sporów.
- (22) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby konsumenci byli odpowiednio informowani o krajowych przepisach transponujących niniejszą dyrektywę, i zachęcać

przedsiębiorców i twórców kodeksów postępowania do informowania konsumentów o kodeksach w tej dziedzinie. W celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów organizacje konsumenckie mogłyby być informowane i zapraszane do udziału w opracowywaniu kodeksów postępowania.

- (23) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie i możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości, jak określono w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną we wspomnianym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do usunięcia barier na rynku wewnętrznym i osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony konsumenta.
- (24) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności i w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (25) Zgodnie z pkt 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa (3) zachęca się państwa członkowskie do sporządzania – do własnych potrzeb i w interesie Wspólnoty – i podania do publicznej wiadomości własnych tabel jak najdokładniej odzwierciedlających korelacje między niniejszą dyrektywą a środkami jej transpozycji,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Cel i zakres stosowania

1. Celem niniejszej dyrektywy jest przyczynienie się do właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego i osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony konsumentów przez zbliżenie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich w odniesieniu do niektórych aspektów marketingu, sprzedaży i odsprzedaży praw z umów timeshare oraz umów o długoterminowe produkty wakacyjne, a także umów wymiany.

2. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do transakcji między przedsiębiorcą a konsumentem.

Niniejsza dyrektywa nie narusza ustawodawstwa krajowego, które:

- dotyczy środków ochrony prawnej w przepisach ogólnych prawa zobowiązań;
- dotyczy rejestracji nieruchomości lub ruchomości oraz przeniesienia własności nieruchomości;
- dotyczy warunków prowadzenia działalności gospodarczej lub systemów zezwoleń, lub wymogów dotyczących licencji; oraz

(1) Dz.U. L 177 z 4.7.2008, s. 6.

(2) Dz.U. L 12 z 16.1.2001, s. 1.

(3) Dz.U. C 321 z 31.12.2003, s. 1.

d) dotyczy określania prawnego charakteru praw będących przedmiotem umów objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

a) „umowa timeshare” oznacza umowę zawartą na ponad rok, na podstawie której konsument odpłatnie nabywa prawo do korzystania z co najmniej jednego noclegowego miejsca zakwaterowania przez ponad jeden okres korzystania;

b) „umowa o długoterminowy produkt wakacyjny” oznacza umowę zawartą na ponad rok, na podstawie której konsument za opłatą nabywa prawo głównie do otrzymywania zniżek lub innych korzyści związanych z zakwaterowaniem wraz z usługami związanymi z podróżą lub innymi usługami lub bez takich usług;

c) „umowa odsprzedaży” oznacza umowę, na podstawie której przedsiębiorca za opłatą udziela konsumentowi pomocy w sprzedaży lub kupnie prawa z umowy timeshare lub długoterminowego produktu wakacyjnego;

d) „umowa wymiany” oznacza umowę, na podstawie której konsument za opłatą przystępuje do systemu wymiany, który umożliwia temu konsumentowi dostęp do noclegowego miejsca zakwaterowania lub innych usług w zamian za udzielenie innym osobom czasowego dostępu do korzyści dotyczących praw wynikających z jego umowy timeshare;

e) „przedsiębiorca” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która działa w celu związanym z jej działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub wolnym zawodem oraz osobę działającą w imieniu lub na rzecz przedsiębiorcy;

f) „konsument” oznacza osobę fizyczną, która działa w celu niezwiązanym z jej działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub wolnym zawodem;

g) „umowa dodatkowa” oznacza każdą umowę, na mocy której konsument nabywa usługi, które są związane z umową timeshare lub z umową o długoterminowy produkt wakacyjny i które są świadczone przez przedsiębiorcę lub osobę trzecią na podstawie porozumienia między tą stroną trzecią a przedsiębiorcą;

h) „trwały nośnik” oznacza urządzenie umożliwiające konsumentowi lub przedsiębiorcy przechowywanie informacji kierowanych do niego osobiście w sposób, który daje mu do nich dostęp w przyszłości przez okres odpowiedni do celów, jakim te informacje służą, i który pozwala na odtworzenie przechowywanych informacji w niezmienionej postaci;

i) „kodeks postępowania” oznacza umowę lub zbiór zasad, które nie są wymagane na mocy przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych państwa członkowskiego i które definiują postępowanie przedsiębiorców, którzy zobowiązali się do przestrzegania kodeksu w odniesieniu do jednej lub większej liczby określonych praktyk handlowych lub sektorów działalności gospodarczej;

j) „twórca kodeksu” oznacza każdy podmiot, w tym przedsiębiorcę lub grupę przedsiębiorców, odpowiedzialny za redagowanie kodeksu postępowania, wprowadzanie do niego zmian lub nadzór nad jego przestrzeganiem przez wszystkich, którzy zobowiązali się do jego przestrzegania.

2. W celu obliczenia okresu obowiązywania umowy timeshare lub umowy o długoterminowy produkt wakacyjny, jak określono odpowiednio w ust. 1 lit. a) i b), uwzględnia się każde postanowienie umowy umożliwiające wydłużenie okresu wynikające z dorozumianego odnowienia lub przedłużenia umowy.

Artykuł 3

Reklama

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w każdej reklamie wskazano możliwość otrzymywania informacji, o których mowa w art. 4 ust. 1, oraz podano, gdzie można je otrzymać.

2. Jeżeli jakkolwiek umowa timeshare, umowa o długoterminowy produkt wakacyjny, umowa odsprzedaży lub wymiany jest oferowana konsumentowi osobiście podczas akcji promocyjnych lub akcji sprzedaży, przedsiębiorca w zaproszeniu jasno przedstawia handlowy cel i charakter akcji.

3. Informacje, o których mowa w art. 4 ust. 1, są dostępne dla konsumenta przez cały czas trwania akcji.

4. Timeshare ani długoterminowy produkt wakacyjny nie są wprowadzane na rynek ani sprzedawane jako inwestycja.

Artykuł 4

Informacje udzielane przed zawarciem umowy

1. W odpowiednim czasie, zanim konsument zostanie związany umową lub ofertą, przedsiębiorca w sposób jasny i zrozumiały dostarcza konsumentowi dokładne i wystarczające następujące informacje:

a) w przypadku umowy timeshare: w postaci standardowego formularza informacyjnego określonego w załączniku I oraz informacje wymagane w części 3 tego formularza;

b) w przypadku umowy o długoterminowy produkt wakacyjny: w postaci standardowego formularza informacyjnego określonego w załączniku II oraz informacje wymagane w części 3 tego formularza;

- c) w przypadku umowy odsprzedaży: w postaci standardowego formularza informacyjnego określonego w załączniku III oraz informacje wymagane w części 3 tego formularza;
- d) w przypadku umowy wymiany: w postaci standardowego formularza informacyjnego określonego w załączniku IV oraz informacje wymagane w części 3 tego formularza.

2. Przedsiębiorca dostarcza informacji, o których mowa w ust. 1, nieodpłatnie, na papierze lub na innym trwałym nośniku łatwo dostępnym dla konsumenta.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje, o których mowa w ust. 1, były sporządzane w języku lub jednym z języków państwa członkowskiego, w którym konsument przebywa lub którego jest obywatelem, o ile jest to język urzędowy Wspólnoty, zgodnie z wyborem konsumenta.

Artykuł 5

Umowa timeshare, umowa o długoterminowym produkcie wakacyjnym, umowa odsprzedaży lub wymiany

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby umowa była sporządzana na piśmie, w formie papierowej lub na innym trwałym nośniku, w języku lub jednym z języków państwa członkowskiego, w którym konsument przebywa lub którego jest obywatelem, zgodnie z wyborem konsumenta, o ile jest to język urzędowy Wspólnoty.

Państwo członkowskie, w którym konsument przebywa, może jednak dodatkowo wymagać, aby:

- a) w każdym przypadku konsument miał zapewnioną umowę w języku lub jednym z języków tego państwa członkowskiego, o ile jest to język urzędowy Wspólnoty;
- b) w przypadku umowy timeshare dotyczącej jednej konkretnej nieruchomości przedsiębiorca zapewniał konsumentowi uwierzytelnione tłumaczenie umowy w języku lub jednym z języków państwa członkowskiego, w którym położona jest nieruchomość, o ile jest to język urzędowy Wspólnoty.

Państwo członkowskie, na którego terytorium przedsiębiorca prowadzi sprzedaż, może wymagać, aby w każdym przypadku konsument miał zapewnioną umowę w języku lub jednym z języków tego państwa członkowskiego, o ile jest to język urzędowy Wspólnoty.

2. Informacje, o których mowa w art. 4 ust. 1, stanowią integralną część umowy i nie podlegają zmianom, chyba że strony wyraźnie postanowią inaczej lub zmiany wynikają z nadzwyczajnych i nieprzewidywalnych okoliczności niezależnych od przedsiębiorcy, których skutków nie można było

uniknąć nawet przy całkowitym zachowaniu należytej staranności.

Konsument jest informowany o tych zmianach przed zawarciem umowy, na papierze lub na innym trwałym nośniku łatwo dostępnym dla konsumenta.

Umowa wyraźnie wymienia wszelkie takie zmiany.

3. Oprócz informacji, o których mowa w art. 4 ust. 1, umowa zawiera:

- a) określenie tożsamości, miejsca zamieszkania/siedziby i podpisy stron; oraz
- b) datę i miejsce zawarcia umowy.

4. Przed zawarciem umowy przedsiębiorca wyraźnie zwraca uwagę konsumenta na prawo do odstąpienia od umowy, na długość terminu do odstąpienia od umowy, o którym mowa w art. 6, oraz na zakaz płacenia zaliczek przed upływem terminu do odstąpienia od umowy, o którym mowa w art. 9.

Odpowiednie postanowienia umowy są oddzielnie podpisywane przez konsumenta.

Umowa zawiera oddzielny standardowy formularz odstąpienia od umowy przedstawiony w załączniku V, który ma na celu ułatwienie korzystania z prawa odstąpienia od umowy zgodnie z art. 6.

5. W momencie zawarcia umowy konsument otrzymuje przynajmniej jeden egzemplarz umowy.

Artykuł 6

Prawo do odstąpienia od umowy

1. Poza środkami ochrony prawnej, które są dostępne dla konsumenta zgodnie z prawem krajowym w przypadku naruszenia przepisów niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie zapewniają, by konsumentowi przysługiwało w terminie czterech dni kalendarzowych prawo odstąpienia od umowy timeshare, umowy o długoterminowy produkt wakacyjny, umowy odsprzedaży lub umowy wymiany, bez podania powodu.

2. Termin odstąpienia od umowy biegnie:

- a) od dnia zawarcia umowy lub wiążącej umowy przedwstępnej; lub
- b) od dnia, w którym konsument otrzymał umowę lub wiążącą umowę przedwstępną, jeśli dzień ten następuje po dniu, o którym mowa w lit. a).

3. Termin odstąpienia upływa:

Artykuł 8

- a) po roku i czternastu dniach kalendarzowych od dnia, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, jeśli osobny standardowy formularz odstąpienia od umowy wymagany na mocy art. 5 ust. 4 nie zostanie wypełniony przez przedsiębiorcę i dostarczony konsumentowi na piśmie, w formie papierowej lub na innym trwałym nośniku;
- b) po trzech miesiącach i czternastu dniach kalendarzowych od dnia, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, jeżeli informacje, o których mowa w art. 4 ust. 1, w tym mający zastosowanie standardowy formularz informacyjny określony w załącznikach I do IV, nie zostały dostarczone konsumentowi na piśmie, w formie papierowej lub na innym trwałym nośniku.

Ponadto państwa członkowskie przewidują odpowiednie sankcje zgodnie z art. 15, w szczególności w przypadku gdy po upływie terminu do odstąpienia od umowy przedsiębiorca nie spełnia wymogów informacyjnych określonych w niniejszej dyrektywie.

4. Jeżeli osobny standardowy formularz odstąpienia od umowy wymagany na mocy art. 5 ust. 4 został wypełniony przez przedsiębiorcę i dostarczony konsumentowi na piśmie, w formie papierowej lub na innym trwałym nośniku, w terminie jednego roku od dnia, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, termin odstąpienia od umowy rozpoczyna się w dniu otrzymania przez konsumenta tego formularza. Podobnie, jeżeli informacja, o której mowa w art. 4 ust. 1 łącznie z mającym zastosowanie standardowym formularzem informacyjnym określonym w załącznikach I–IV, została dostarczona konsumentowi na piśmie, w formie papierowej lub na innym trwałym nośniku, w terminie trzech miesięcy od daty, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, to termin odstąpienia od umowy rozpoczyna się od dnia, w którym konsument otrzymał te informacje.

5. W przypadku gdy umowa wymiany oferowana jest konsumentowi wraz i jednocześnie z umową timeshare, to do obydwu umów stosuje się tylko jeden termin odstąpienia od umowy zgodnie z ust. 1. Termin odstąpienia odnoszący się do obu umów obliczany jest zgodnie z przepisami ust. 2, mającymi zastosowanie do umowy timeshare.

Artykuł 7

Zasady dotyczące wykonywania prawa do odstąpienia od umowy

Jeżeli konsument zamierza wykonać prawo do odstąpienia od umowy przed upływem terminu odstąpienia od umowy, to powiadamia przedsiębiorcę na papierze lub innym trwałym nośniku o swojej decyzji dotyczącej odstąpienia od umowy. Konsument może skorzystać ze standardowego formularza odstąpienia od umowy przedstawionego w załączniku V i dostarczonego przez przedsiębiorcę zgodnie z art. 5 ust. 4. Termin odstąpienia jest zachowany, jeżeli zawiadomienie zostało wysłane przed upływem terminu do odstąpienia od umowy.

Skutki wykonania prawa do odstąpienia od umowy

1. Wykonanie przez konsumenta prawa do odstąpienia od umowy skutkuje ustaniem obowiązku wykonania umowy przez strony.
2. Jeśli konsument wykona prawo do odstąpienia od umowy, nie ponosi żadnych kosztów ani też odpowiedzialności za wartości odpowiadające usługom, które mogły zostać wykonane przed odstąpieniem od umowy.

Artykuł 9

Zaliczka

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w odniesieniu do umów timeshare, umów o długoterminowy produkt wakacyjny i umów wymiany zakazane były wszelkie zaliczki, udzielanie gwarancji, blokada środków pieniężnych na rachunku, wyraźne uznanie długu lub wszelkie inne świadczenia konsumenta na rzecz przedsiębiorcy lub osoby trzeciej przed upływem terminu do odstąpienia od umowy zgodnie z art. 6 ust. 1–4.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w odniesieniu do umów odsprzedaży wszelkie zaliczki, udzielanie gwarancji, blokada środków pieniężnych na rachunku, wyraźne uznanie długu lub wszelkie inne świadczenia konsumenta na rzecz przedsiębiorcy lub osoby trzeciej były zakazane do czasu dokonania sprzedaży lub rozwiązania umowy odsprzedaży w innym trybie.

Artykuł 10

Przepisy szczegółowe dotyczące umów o długoterminowy produkt wakacyjny

1. W przypadku umów o długoterminowy produkt wakacyjny zapłata dokonywana jest w systemie ratalnym. Jakkolwiek forma płatności ceny określonej w umowie inna niż system ratalny jest zakazana. Opłaty, w tym wszelkie opłaty członkowskie, dzielone są na roczne raty o równej wartości. Przedsiębiorca przesyła pisemne wezwanie do zapłaty, na papierze lub innym trwałym nośniku, przynajmniej czternaście dni kalendarzowych przed każdym terminem płatności.

2. Począwszy od drugiej raty, konsument może rozwiązać umowę bez jakichkolwiek sankcji za wypowiedzeniem złożonym przedsiębiorcy w terminie czternastu dni kalendarzowych od otrzymania wezwania do zapłaty danej raty. Prawo to pozostaje bez wpływu na prawo do rozwiązania umowy określone w obowiązującym prawodawstwie krajowym.

Artykuł 11

Rozwiązanie umów dodatkowych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy konsument wykonuje prawo do odstąpienia od umowy timeshare lub umowy o długoterminowy produkt wakacyjny, wszelkie dodatkowe umowy wymiany lub inne umowy dodatkowe były automatycznie rozwiązane, bez ponoszenia jakichkolwiek kosztów przez konsumenta.

2. Bez uszczerbku dla art. 15 dyrektywy 2008/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki ⁽¹⁾, jeżeli cena jest w całości lub częściowo pokryta z kredytu udzielonego konsumentowi przez przedsiębiorcę lub osobę trzecią na podstawie umowy między osobą trzecią a przedsiębiorcą, to umowa kredytu zostaje rozwiązana, bez ponoszenia jakichkolwiek kosztów przez konsumenta, jeżeli konsument wykonał prawo do odstąpienia od umowy timeshare, umowy o długoterminowy produkt wakacyjny umowy odsprzedaży lub umowy wymiany.

3. Państwa członkowskie ustanawiają szczegółowe warunki rozwiązania tego rodzaju umów.

Artykuł 12

Bezwzględnie wiążący charakter dyrektywy i jej stosowanie w sprawach międzynarodowych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy prawo właściwe dla umowy jest prawem jednego z państw członkowskich, konsumenci nie mogli zrezygnować z praw przysługujących im na mocy niniejszej dyrektywy.

2. Jeśli prawem właściwym jest prawo państwa trzeciego, to konsumenci nie mogą zostać pozbawieni ochrony, jaką zapewnia niniejsza dyrektywa, w kształcie, w jakim została ona wdrożona w państwie członkowskim sądu:

— jeśli którakolwiek z nieruchomości jest położona na terytorium jednego z państw członkowskich, lub

— w przypadku umowy niezwiązanej bezpośrednio z nieruchomością, jeśli przedsiębiorca wykonuje swoją działalność gospodarczą lub zawodową w jednym z państw członkowskich lub w jakikolwiek sposób kieruje taką działalnością do jednego z państw członkowskich, a umowa wchodzi w zakres tej działalności.

Artykuł 13

Dochodzenie praw na drodze sądowej lub administracyjnej

1. Państwa członkowskie zapewniają w interesie konsumentów odpowiednie i skuteczne środki służące zagwarantowaniu przestrzegania przez przedsiębiorców niniejszej dyrektywy.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, obejmują przepisy, w których ramach przynajmniej jeden z wymienionych poniżej organów, określonych w prawie krajowym, jest uprawniony do wszczęcia postępowania zgodnie z prawem krajowym przed sądami lub właściwymi organami administracyjnymi w celu zapewnienia stosowania przepisów krajowych wprowadzających w życie niniejszą dyrektywę:

- a) podmioty i organy publiczne lub ich przedstawiciele;
- b) organizacje konsumenckie mające uzasadniony interes w ochronie konsumentów;
- c) organizacje zawodowe mające uzasadniony interes w podejmowaniu działań.

⁽¹⁾ Dz.U. L 133 z 22.5.2008, s. 66.

Artykuł 14

Informowanie konsumentów i dochodzenie praw na drodze pozasądowej

1. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie kroki w celu poinformowania konsumentów o prawie krajowym transponującym niniejszą dyrektywę oraz, w stosownych przypadkach, zachęcają przedsiębiorców i twórców kodeksów do informowania konsumentów o ich kodeksach postępowania.

Komisja zachęca w szczególności organy, organizacje i stowarzyszenia branżowe do opracowywania na poziomie wspólnotowym kodeksów postępowania mających na celu ułatwienie wdrożenia niniejszej dyrektywy zgodnie z prawem wspólnotowym. Zachęca również przedsiębiorców i ich organizacje branżowe do informowania konsumentów o wszelkich tego rodzaju kodeksach, w tym – w odpowiednim przypadku – za pomocą specjalnego oznakowania.

2. Państwa członkowskie wspierają ustanawianie oraz opracowywanie odpowiednich i skutecznych pozasądowych procedur dotyczących skarg i dochodzenia praw mających na celu rozstrzygnięcie sporów konsumenckich na mocy niniejszej dyrektywy, a także w odpowiednich przypadkach zachęcają przedsiębiorców i ich organizacje branżowe do informowania konsumentów o wszelkich takich pozasądowych procedurach dotyczących skarg i dochodzenia praw.

Artykuł 15

Sankcje

1. Państwa członkowskie ustanawiają odpowiednie sankcje, na wypadek naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów krajowych przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy.

2. Sankcje te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Artykuł 16

Transpozycja

1. Najpóźniej do dnia 23 lutego 2011 r. państwa członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przedstawiają Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 23 lutego 2011 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjmowanych przez nie w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

*Artykuł 17***Przegląd**

Komisja dokonuje przeglądu niniejszej dyrektywy i przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie najpóźniej do dnia 23 lutego 2014 r.

Jeśli będzie to konieczne, Komisja przedstawia kolejne wnioski w celu dostosowania dyrektywy do zmian zachodzących w omawianej dziedzinie.

Komisja może zwrócić się do państw członkowskich i do krajowych organów regulacyjnych o przekazanie informacji.

*Artykuł 18***Uchylenie**

Dyrektywa 94/47/WE zostaje uchylona.

Odesłania do uchylonej dyrektywy traktuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy i odczytuje się je zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku VI.

*Artykuł 19***Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 20***Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 14 stycznia 2009 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

H.-G. PÖTTERING

Przewodniczący

W imieniu Rady

A. VONDRA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

STANDARDOWY FORMULARZ INFORMACYJNY DOTYCZĄCY UMÓW TIMESHARE

Część 1:

Nazwa, siedziba i status prawny przedsiębiorcy lub przedsiębiorców, którzy będą stroną umowy:
Krótki opis produktu (np. opis nieruchomości): Dokładny charakter i zakres prawa lub praw będących przedmiotem umowy
Dokładny okres korzystania z prawa będącego przedmiotem umowy oraz, w razie konieczności, czas trwania umowy: Data, od której konsument może korzystać z prawa przewidzianego w umowie: Jeśli umowa dotyczy konkretnej nieruchomości w budowie – termin, w którym miejsce zakwaterowania i usługi/obiekty będą gotowe/dostępne:
Cena, jaką zapłaci konsument za nabycie prawa lub praw: Streszczenie dodatkowych obowiązkowych kosztów nałożonych na mocy umowy; rodzaj kosztów i określenie kwot (np. opłaty roczne, inne opłaty stałe, opłaty specjalne, podatki lokalne):
Zestawienie podstawowych usług udostępnionych konsumentowi (np. energia elektryczna, woda, utrzymanie obiektów, wywóz śmieci) oraz określenie kwoty, jaką konsument za nie zapłaci: Zestawienie obiektów udostępnionych konsumentowi (np. basen lub sauna): Czy korzystanie z tych obiektów jest zawarte w wyżej wymienionych kosztach? Jeśli nie, należy określić, co zawarto w kosztach, a co jest dostępne odpłatnie:
Czy możliwe jest przystąpienie do programu wymiany? Jeśli tak, proszę podać nazwę programu wymiany: Określenie kosztów członkostwa/wymiany:
Czy przedsiębiorca podpisał kodeks lub kodeksy postępowania, a jeśli tak, to gdzie można je znaleźć:

Część 2:

Informacje ogólne

- Konsument ma prawo odstąpić od niniejszej umowy bez podania przyczyny w terminie czternastu dni kalendarzowych od zawarcia niniejszej umowy lub jakiegokolwiek wiążącej umowy przedwstępnej lub od daty otrzymania odnośnej umowy, jeśli następuje to po dniu zawarcia umowy lub wiążącej umowy przedwstępnej.
- Przed upływem terminu odstąpienia od umowy obowiązuje zakaz pobierania od konsumenta jakichkolwiek zaliczek. Zakaz ten dotyczy wszelkich świadczeń, w tym płatności, udzielania gwarancji, blokady środków pieniężnych na rachunkach, wyraźnego uznania długu itd. Obejmuje on nie tylko płatności na rzecz przedsiębiorcy, ale również na rzecz osób trzecich.
- Konsument nie ponosi żadnych innych kosztów ani nie ma żadnych innych zobowiązań poza tymi, które zostały wyszczególnione w umowie.
- Zgodnie z międzynarodowym prawem prywatnym do umowy mogą mieć zastosowanie przepisy innego prawa niż prawo państwa członkowskiego zamieszkania lub zwykłego miejsca pobytu konsumenta, a ewentualne spory mogą być wnoszone do innych sądów niż sądy państwa członkowskiego zamieszkania lub zwykłego miejsca pobytu konsumenta.

Podpis konsumenta:

Część 3:

Dodatkowe informacje, do których otrzymania konsument jest uprawniony, i konkretne miejsca, gdzie można uzyskać te informacje (np. numer rozdziału broszury informacyjnej), jeżeli nie zawarto ich poniżej:

1) INFORMACJE DOTYCZĄCE NABYTYCH PRAW

- warunki regulujące korzystanie z prawa będącego przedmiotem umowy na terytorium państwa członkowskiego lub państw członkowskich, na którym znajduje się dana nieruchomość lub nieruchomości, oraz informacja, czy te warunki zostały spełnione, a jeśli nie, to który z nich nie został jeszcze spełniony,
- jeśli umowa przewiduje prawa do zajęcia miejsca zakwaterowania wybranego z grupy miejsc, informacje dotyczące ograniczeń korzystania przez konsumenta z dowolnego miejsca zakwaterowania w grupie takich miejsc w dowolnym czasie;

2) INFORMACJE DOTYCZĄCE PRZEDMIOTU UMOWY

- jeśli umowa dotyczy konkretnej nieruchomości, dokładny i szczegółowy opis tej nieruchomości oraz jej położenia; jeśli umowa dotyczy pewnej liczby nieruchomości (ang. *multi-resorts*), dokładny opis nieruchomości i ich położenia; jeśli umowa dotyczy zakwaterowania niebędącego nieruchomością, odpowiedni opis miejsca zakwaterowania i wyposażenia,
- usługi (np. energia elektryczna, woda, konserwacja, wywóz śmieci), do których konsument ma lub będzie miał dostęp, oraz warunki, na jakich będzie się to odbywać,
- w odpowiednich przypadkach obiekty wspólne, takie jak basen, sauna itp., do których konsument ma lub może mieć dostęp, oraz warunki, na jakich będzie się to odbywać;

3) DODATKOWE WYMAGI DOTYCZĄCE MIEJSCA ZAKWATEROWANIA W BUDOWIE (w odpowiednich przypadkach)

- zaawansowanie prac związanych z budową miejsca zakwaterowania i udostępnieniem usług pozwalających na pełne korzystanie z niego (instalacja elektryczna, wodociągowa, gazowa oraz telefoniczna) a także z budową wszelkich obiektów, do których konsument będzie miał dostęp,
- termin zakończenia prac związanych z budową miejsca zakwaterowania i udostępnieniem usług pozwalających na pełne korzystanie z niego (instalacja gazowa, elektryczna, wodociągowa i telefoniczna) oraz racjonalne oszacowanie terminu ukończenia prac we wszelkich obiektach, do których konsument będzie miał dostęp,
- numer pozwolenia na budowę oraz nazwa i pełny adres właściwego organu lub nazwy i pełne adresy właściwych organów,
- gwarancje dotyczące prac mających na celu budowę miejsca zakwaterowania lub gwarancje dotyczące zwrotu każdej wpłaconej kwoty, jeżeli miejsce zakwaterowania nie zostało wykończony, a w odpowiednich przypadkach, zasady regulujące działanie takich gwarancji;

4) INFORMACJE DOTYCZĄCE KOSZTÓW

- dokładny i odpowiedni opis wszystkich kosztów związanych z umową timeshare; opis sposobu, w jaki dzielone są wszystkie koszty między konsumentów, oraz jak i kiedy możliwe jest ich podwyższenie; metoda obliczenia wysokości opłat związanych z zajmowaną nieruchomością, obowiązkowe opłaty ustawowe (na przykład podatki i opłaty) oraz dodatkowe koszty administracyjne (na przykład zarządzanie, utrzymanie i naprawy),
- w stosownych przypadkach informacje o wszelkich opłatach, hipotekach, zastawach lub wszelkich innych obciążeniach na prawie do miejsca zakwaterowania;

5) INFORMACJE DOTYCZĄCE ROZWIĄZANIA UMOWY

- w odpowiednich przypadkach informacje dotyczące możliwości rozwiązywania umów dodatkowych i konsekwencji takiego rozwiązania,
- warunki rozwiązania umowy, skutki rozwiązania i informacje o odpowiedzialności spoczywającej na konsumentie, związanej z wszelkimi kosztami, mogącymi wynikać z takiego rozwiązania;

6) INFORMACJE DODATKOWE

- informacje o utrzymaniu przedmiotu umowy i dokonywaniu w nim napraw oraz administrowaniu i zarządzaniu nim, wraz z informacją, czy konsumenci mogą wpływać na decyzje dotyczące tych spraw i na jakich warunkach, i czy mogą mieć udział w podejmowaniu odnośnych decyzji;
- informacje o ewentualnej możliwości przystąpienia do systemu odsprzedaży praw wynikających z umowy, informacje o odnośnym systemie i kosztach związanych z odsprzedażą w ramach takiego systemu;
- informacje o języku lub językach, które mogą być używane w celu komunikacji z przedsiębiorcą w związku z umową, na przykład w związku z decyzjami administracyjnymi, podwyżkami lub przy rozpatrywaniu skarg i wniosków;
- w odpowiednim przypadku informacje o możliwości pozasądowego rozwiązywania sporów.

Potwierdzenie odbioru informacji:

Podpis konsumenta:

ZAŁĄCZNIK II

STANDARDOWY FORMULARZ INFORMACYJNY DOTYCZĄCY UMÓW W SPRAWIE
DŁUGOTERMINOWYCH PRODUKTÓW WAKACYJNYCH

Część 1:

Tożsamość, siedziba i status prawny przedsiębiorcy lub przedsiębiorców, którzy będą stroną umowy:
Krótki opis produktu: Dokładny charakter i treść prawa lub praw będących przedmiotem umowy:
Dokładny okres korzystania z prawa będącego przedmiotem umowy oraz, jeśli to konieczne, czas trwania umowy: Data, od której konsument może korzystać z prawa przewidzianego w umowie:
Cena, którą konsument ma zapłacić za nabycie prawa lub praw, w tym wszelkie powtarzające się cyklicznie koszty, których wystąpienia konsument powinien się spodziewać, wynikające z prawa konsumenta do uzyskania dostępu do miejsca zakwaterowania, podróży oraz wszelkich niżej wymienionych przynależnych produktów i usług: Harmonogram rozłożonych w czasie płatności wspomnianej ceny, określający równą wysokość rat w każdym roku trwania umowy oraz terminy płatności: Po pierwszym roku kolejne kwoty można korygować, aby utrzymać realną wartość rat, np. przez uwzględnienie inflacji. Streszczenie dodatkowych obowiązkowych kosztów nałożonych na mocy umowy; rodzaj kosztów i określenie kwot (np. roczne składki członkowskie):
Zestawienie podstawowych usług udostępnionych konsumentowi (np. zniżka na hotele i przeloty): Czy są one zawarte w wyżej wymienionych kosztach? Jeżeli nie, należy określić, co jest zawarte w kosztach, a co jest dostępne odpłatnie (np. roczna składka członkowska obejmuje pobyt przez 3 noce, a wszelkie inne koszty zakwaterowania muszą być opłacone osobno):
Czy przedsiębiorca podpisał kodeks lub kodeksy postępowania, a jeśli tak, to gdzie można je znaleźć:

Część 2:

Informacje ogólne

- Konsument ma prawo odstąpić od niniejszej umowy bez podania przyczyny w terminie czternastu dni kalendarzowych od zawarcia niniejszej umowy lub jakiegokolwiek wiążącej umowy przedwstępnej lub od daty otrzymania odnośnej umowy, jeśli następuje to po dniu zawarcia umowy lub wiążącej umowy przedwstępnej.
- Przed upływem terminu odstąpienia od umowy obowiązuje zakaz pobierania od konsumenta jakichkolwiek zaliczek. Zakaz ten dotyczy wszelkich świadczeń, w tym płatności, udzielania gwarancji, blokady środków pieniężnych na rachunkach, wyraźnego uznania długu itd. Obejmuje on nie tylko płatności na rzecz przedsiębiorcy, ale również na rzecz osób trzecich.
- Konsument może rozwiązać umowę bez jakichkolwiek sankcji za wypowiedzeniem przekazanym przedsiębiorcy w terminie czternastu dni kalendarzowych od otrzymania wezwania do zapłaty każdej rocznej raty.
- Konsument nie ponosi żadnych innych kosztów ani nie ma żadnych innych zobowiązań poza tymi, które zostały wyszczególnione w umowie.
- Zgodnie z międzynarodowym prawem prywatnym do umowy mogą mieć zastosowanie przepisy innego prawa niż prawo państwa członkowskiego zamieszkania lub zwykłego miejsca pobytu konsumenta, a ewentualne spory mogą być wnoszone do innych sądów niż sądy państwa członkowskiego zamieszkania lub zwykłego miejsca pobytu konsumenta.

Podpis konsumenta:

Część 3:

Dodatkowe informacje, do których otrzymania konsument jest uprawniony, i konkretne miejsca, gdzie można uzyskać te informacje (np. numer rozdziału broszury informacyjnej), jeżeli nie zawarto ich poniżej:

1) INFORMACJE DOTYCZĄCE NABYTYCH PRAW

- odpowiedni i zgodny z prawdą opis zniżek przysługujących przy rezerwacjach w przyszłości, zilustrowany zestawem przykładów pochodzących z niedawnych ofert,
- informacje o ograniczeniu możliwości korzystania przez klienta z tych praw, jak np. ograniczona dostępność lub oferty realizowane według kolejności zgłoszeń, ograniczenia czasowe związane ze szczególnymi zniżkami promocyjnymi i specjalnymi;

2) INFORMACJE DOTYCZĄCE ROZWIĄZANIA UMOWY

- w odpowiednich przypadkach informacje dotyczące możliwości rozwiązywania umów dodatkowych i konsekwencji takiego rozwiązania,
- warunki rozwiązania umowy, skutki rozwiązania i informacje o odpowiedzialności spoczywającej na konsumentce, związanej z wszelkimi kosztami mogącymi wynikać z takiego rozwiązania;

3) INFORMACJE DODATKOWE

- informacje o języku lub językach, które mogą być używane w celu komunikacji z przedsiębiorcą w związku z umową, na przykład przy rozpatrywaniu skarg i wniosków,
- w odpowiednim przypadku informacje o możliwości pozasądowego rozwiązywania sporów.

Potwierdzenie odbioru informacji:

Podpis konsumenta:

ZAŁĄCZNIK III

STANDARDOWY FORMULARZ INFORMACYJNY DOTYCZĄCY UMÓW ODSPRZEDAŻY

Część 1:

Tożsamość, siedziba i status prawny przedsiębiorcy lub przedsiębiorców, którzy będą stroną umowy:
Krótki opis usług (np. marketing):
Czas obowiązywania umowy:
Cena, jaką ma zapłacić konsument za nabycie usług: Zarys dodatkowych obowiązkowych kosztów nałożonych na mocy umowy; rodzaj kosztów i określenie kwot (np. podatki lokalne, opłaty notarialne, koszty reklamy):
Czy przedsiębiorca podpisał kodeks lub kodeksy postępowania, a jeśli tak, to gdzie można je znaleźć:

Część 2:

<p>Informacje ogólne</p> <ul style="list-style-type: none">— Konsument ma prawo odstąpić od niniejszej umowy bez podania przyczyny w terminie czternastu dni kalendarzowych od zawarcia niniejszej umowy lub jakiegokolwiek wiążącej umowy przedwstępnej lub od daty otrzymania odnośnej umowy, jeśli następuje to po dniu zawarcia umowy lub wiążącej umowy przedwstępnej.— Do czasu faktycznego dokonania sprzedaży lub rozwiązania umowy odsprzedaży obowiązuje zakaz pobierania zaliczek od konsumenta. Zakaz ten dotyczy wszelkich świadczeń, w tym płatności, udzielania gwarancji, blokady środków pieniężnych na rachunkach, wyraźnego uznania długu itd. Obejmuje on nie tylko płatności na rzecz przedsiębiorcy, ale również na rzecz osób trzecich.— Konsument nie ponosi żadnych innych kosztów ani nie ma żadnych innych zobowiązań poza tymi, które zostały wyszczególnione w umowie.— Zgodnie z międzynarodowym prawem prywatnym do umowy mogą mieć zastosowanie przepisy innego prawa niż prawo państwa członkowskiego zamieszkania lub zwykłego miejsca pobytu konsumenta, a ewentualne spory mogą być wnoszone do innych sądów niż sądy państwa członkowskiego zamieszkania lub zwykłego miejsca pobytu konsumenta. <p>Podpis konsumenta:</p>
--

ZAŁĄCZNIK IV

STANDARDOWY FORMULARZ INFORMACYJNY DOTYCZĄCY UMÓW WYMIANY

Część 1:

Tożsamość, siedziba i status prawny przedsiębiorcy lub przedsiębiorców, którzy będą stroną umowy:
Krótki opis produktu: Dokładny charakter i treść prawa lub praw będących przedmiotem umowy:
Dokładny okres korzystania z prawa będącego przedmiotem umowy oraz, jeśli to konieczne, czas trwania umowy: Data, od której konsument może korzystać z prawa przewidzianego w umowie:
Cena, jaką ma zapłacić konsument z tytułu składek członkowskich związanych z udziałem w systemie wymiany: Zarys dodatkowych obowiązkowych kosztów nałożonych na mocy umowy; rodzaj kosztów i określenie kwot (np. opłaty roczne, inne opłaty stałe, specjalne opłaty, podatki lokalne):
Zestawienie podstawowych usług udostępnionych konsumentowi: Czy są one zawarte w wyżej wymienionych kosztach? Jeżeli nie, należy określić rodzaj kosztów i kwoty (np. szacunkowa cena, którą należy zapłacić za poszczególne transakcje wymiany, wraz z wszelkimi opłatami dodatkowymi):
Czy przedsiębiorca podpisał kodeks lub kodeksy postępowania, a jeśli tak, to gdzie można je znaleźć:

Część 2:

<p>Informacje ogólne</p> <ul style="list-style-type: none"> — Konsument ma prawo odstąpić od niniejszej umowy bez podania przyczyny w terminie czternastu dni kalendarzowych od zawarcia niniejszej umowy lub jakiegokolwiek wiążącej umowy przedwstępnej lub od daty otrzymania odnośnej umowy, jeśli następuje to po dniu zawarcia umowy lub wiążącej umowy przedwstępnej. W przypadkach gdy umowa wymiany oferowana jest wraz i jednocześnie z umową timeshare, do obydwu umów stosuje się jeden termin odstąpienia od umowy. — Przed upływem terminu odstąpienia od umowy obowiązuje zakaz pobierania od konsumenta jakichkolwiek zaliczek. Zakaz ten dotyczy wszelkich świadczeń, w tym płatności, udzielania gwarancji, blokady środków pieniężnych na rachunkach, wyraźnego uznania długu itd. Obejmuje on nie tylko płatności na rzecz przedsiębiorcy, ale również na rzecz osób trzecich. — Konsument nie ponosi żadnych innych kosztów ani nie ma żadnych innych zobowiązań poza tymi, które zostały wyszczególnione w umowie. — Zgodnie z międzynarodowym prawem prywatnym do umowy mogą mieć zastosowanie przepisy innego prawa niż prawo państwa członkowskiego zamieszkania lub zwykłego miejsca pobytu konsumenta, a ewentualne spory mogą być wnoszone do innych sądów niż sądy państwa członkowskiego zamieszkania lub zwykłego miejsca pobytu konsumenta. <p>Podpis konsumenta:</p>

Część 3:

Dodatkowe informacje, do których otrzymania konsument jest uprawniony, i konkretne miejsca, gdzie można uzyskać te informacje (np. numer rozdziału broszury informacyjnej), jeżeli nie zawarto ich poniżej:

1) INFORMACJE DOTYCZĄCE NABYTYCH PRAW

- objaśnienie zasad funkcjonowania systemu wymiany; możliwości i sposoby realizacji wymiany; określenie wartości, jaką w systemie wymiany przypisano prawu konsumenta z umowy timeshare, oraz zestaw przykładów konkretnych możliwości wymiany,
- określenie liczby dostępnych obiektów i liczby członków systemu wymiany wraz ze wszelkimi ograniczeniami dostępności konkretnego miejsca zakwaterowania wybranego przez konsumenta, np. wskutek szczytu sezonu lub ewentualnej potrzeby rezerwacji z długim wyprzedzeniem, a także określenie wszelkich ograniczeń możliwości wyboru wynikających ze zgłoszenia przez konsumenta do systemu wymiany jego praw do użytkowania nieruchomości w czasie oznaczonym;

2) INFORMACJE DOTYCZĄCE NIERUCHOMOŚCI

- krótki i odpowiedni opis nieruchomości oraz ich położenia; jeśli umowa dotyczy miejsca zakwaterowania niebędącego nieruchomością, odpowiedni opis miejsca zakwaterowania; opis możliwości uzyskania przez konsumenta bardziej szczegółowych informacji;

3) INFORMACJE DOTYCZĄCE KOSZTÓW

- informacje o spoczywającym na przedsiębiorcy obowiązku przedstawienia przed zorganizowaniem wymiany – w odniesieniu do każdej proponowanej wymiany – informacji o wszelkich dodatkowych opłatach, które poniesie konsument w związku z wymianą;

4) INFORMACJE DOTYCZĄCE ROZWIĄZANIA UMOWY

- w odpowiednich przypadkach informacje dotyczące możliwości rozwiązywania umów dodatkowych i konsekwencji takiego rozwiązania;
- warunki rozwiązania umowy, skutki rozwiązania umowy oraz informacja o odpowiedzialności konsumenta za koszty, jakie mogą wynikać z takiego rozwiązania umowy;

5) INFORMACJE DODATKOWE

- informacje o języku lub językach, które mogą być używane do komunikacji z przedsiębiorcą w związku z umową, na przykład przy rozpatrywaniu skarg i wniosków;
- w odpowiednim przypadku informacje o możliwości pozasądowego rozwiązywania sporów.

Potwierdzenie odbioru informacji:

Podpis konsumenta:

ZAŁĄCZNIK V

OSOBNY STANDARDOWY FORMULARZ ODSTĄPIENIA UŁATWIAJĄCY SKORZYSTANIE Z PRAWA DO ODSTĄPIENIA OD UMOWY

Prawo do odstąpienia od umowy

Konsument ma prawo odstąpić od niniejszej umowy bez podania przyczyny w terminie czternastu dni kalendarzowych.

Prawo do odstąpienia od umowy przysługuje od dnia (wypełnia przedsiębiorca przed przekazaniem formularza konsumentowi).

W przypadku gdy konsument nie otrzymał niniejszego formularza, termin odstąpienia rozpoczyna bieg w dniu otrzymania niniejszego formularza przez konsumenta, ale upływa w każdym razie po 1 roku i 14 dniach kalendarzowych.

W przypadku gdy konsument nie uzyskał wszystkich wymaganych informacji, termin odstąpienia rozpoczyna bieg w dniu, w którym konsument otrzymał te informacje, ale w każdym przypadku upływa po 3 miesiącach i 14 dniach kalendarzowych.

Aby wykonać prawo do odstąpienia od umowy, konsument powiadamia przedsiębiorcę z wykorzystaniem trwałego nośnika (np. pisma wysłanego pocztą lub korespondencji elektronicznej) korzystając z adresu oraz nazwy/nazwiska podanych poniżej. Konsument może posłużyć się niniejszym formularzem, ale nie jest to obowiązkowe.

Korzystając z prawa do odstąpienia od umowy, konsument nie jest zobowiązany do poniesienia żadnych kosztów.

Oprócz prawa do odstąpienia od umowy przepisy krajowego prawa umów mogą przewidywać inne prawa konsumenta, np. prawo do rozwiązania umowy w przypadku niedostarczenia wszystkich informacji.

Zakaz zapłaty zaliczek

Przed upływem terminu odstąpienia od umowy obowiązuje zakaz pobierania od konsumenta jakichkolwiek zaliczek. Zakaz ten dotyczy wszelkich świadczeń, w tym płatności, udzielania gwarancji, blokady środków pieniężnych na rachunkach, wyraźnego uznania długu itd.

Objemuje on nie tylko płatności na rzecz przedsiębiorcy, ale również na rzecz osób trzecich.

Powiadomienie o odstąpieniu od umowy

- Do (nazwa i adres przedsiębiorcy) (*):
- Niniejszym oświadczam/oświadczamy (**), że odstępuję/odstępujemy (***) od umowy
- Data zawarcia umowy (*):
- Nazwisko(-a) konsumenta(-ów) (***):
- Adres(-y) konsumenta(-ów) (***):
- Podpis(-y) konsumenta(-ów) (wyłącznie w przypadku powiadomienia w formie papierowej) (***)
- Data (***)

(*) Wypełnia przedsiębiorca przed przekazaniem formularza konsumentowi.

(**) Niepotrzebne skreślić.

(***) Wypełnia konsument w przypadku skorzystania z tego formularza w celu odstąpienia od umowy.

Potwierdzenie odbioru informacji:

Podpis konsumenta:

ZAŁĄCZNIK VI

TABELA KORELACJI MIĘDZY PRZEPISAMI NINIEJSZEJ DYREKTYWY A PRZEPISAMI DYREKTYWY 94/47/WE

Dyrektywa 94/47/WE	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1, akapit pierwszy	Artykuł 1 ust. 1 i art. 1 ust. 2, akapit pierwszy
Artykuł 1, akapit drugi	—
Artykuł 1, akapit trzeci	Artykuł 1 ust. 2, akapit drugi
Artykuł 2, tiret pierwsze	Artykuł 2 ust. 1 lit. a)
—	Artykuł 2 ust. 1 lit. b) (nowy)
—	Artykuł 2 ust. 1 lit. c) (nowy)
—	Artykuł 2 ust. 1 lit. d) (nowy)
Artykuł 2, akapit drugi	—
Artykuł 2, akapit trzeci	Artykuł 2 ust. 1 lit. e)
Artykuł 2, akapit czwarty	Artykuł 2 ust. 1 lit. f)
—	Artykuł 2 ust. 1 lit. g) (nowy)
—	Artykuł 2 ust. 1 lit. h) (nowy)
—	Artykuł 2 ust. 1 lit. i) (nowy)
—	Artykuł 2 ust. 1 lit. j) (nowy)
—	Artykuł 2 ust. 2 (nowy)
Artykuł 3 ust. 1	Artykuł 4 ust. 1
Artykuł 3 ust. 2	Artykuł 5 ust. 2
Artykuł 3 ust. 3	Artykuł 3 ust. 1
—	Artykuł 3 ust. 2 (nowy)
—	Artykuł 3 ust. 3 (nowy)
—	Artykuł 3 ust. 4 (nowy)
Artykuł 4, akapit pierwszy	Artykuł 5 ust. 1, akapit pierwszy, i art. 5 ust. 2, akapit pierwszy
Artykuł 4, akapit drugi	Artykuł 4 ust. 3 i art. 5 ust. 1
—	Artykuł 4 ust. 2 (nowy)
—	Artykuł 5 ust. 4 (nowy)
—	Artykuł 5 ust. 5 (nowy)
Artykuł 5 ust. 1, zdanie wprowadzające	Artykuł 6 ust. 1
Artykuł 5 ust. 1, akapit pierwszy	Artykuł 6 ust. 1 i art. 6 ust. 2
Artykuł 5 ust. 1, akapit drugi	Artykuł 6 ust. 3 i art. 6 ust. 4
Artykuł 5 ust. 1, akapit trzeci	Artykuł 6 ust. 3
—	Artykuł 6 ust. 5 (nowy)

Dyrektywa 94/47/WE	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 5 ust. 2	Artykuł 7
—	Artykuł 8 ust. 1 (nowy)
Artykuł 5 ust. 3	Artykuł 8 ust. 2
Artykuł 5 ust. 4	Artykuł 8 ust. 2
Artykuł 6	Artykuł 9 ust. 1
—	Artykuł 9 ust. 2 (nowy)
—	Artykuł 10 ust. 1 (nowy)
—	Artykuł 10 ust. 2 (nowy)
—	Artykuł 11 ust. 1 (nowy)
Artykuł 7, akapit pierwszy	Artykuł 11 ust. 2
Artykuł 7, akapit drugi	Artykuł 11 ust. 3
Artykuł 8	Artykuł 12 ust. 1
Artykuł 9	Artykuł 12 ust. 2
Artykuł 10	Artykuł 13 i 15
Artykuł 11	—
—	Artykuł 14 ust. 1 (nowy)
—	Artykuł 14 ust. 2 (nowy)
Artykuł 12	Artykuł 16
—	Artykuł 17 (nowy)
—	Artykuł 18 (nowy)
—	Artykuł 19 (nowy)
Artykuł 13	Artykuł 20
Załącznik	Załącznik I
Załącznik, lit. a)	Artykuł 5 ust. 3 lit. a), i załącznik I, część 1, pierwsza kratka
Załącznik, lit. b)	Załącznik I, część 1, trzecia kratka, i załącznik I, część 3, pkt 1, tiret pierwsze
Załącznik, lit. c)	Załącznik I, część 1, druga kratka, i załącznik I, część 3, pkt 2, tiret pierwsze
Załącznik, lit. d) pkt 1)	Załącznik I, część 3, pkt 3, tiret pierwsze
Załącznik, lit. d) pkt 2)	Załącznik I, część 1, czwarta kratka, i załącznik I, część 3, pkt 3, tiret drugie
Załącznik, lit. d) pkt 3)	Załącznik I, część 3, pkt 3, tiret trzecie
Załącznik, lit. d) pkt 4)	Załącznik I, część 3, pkt 3, tiret pierwsze
Załącznik, lit. d) pkt 5)	Załącznik I, część 3, pkt 3, tiret czwarte
Załącznik, lit. e)	Załącznik I, część 1, szósta kratka, i załącznik I, część 3, pkt 2, tiret drugie

Dyrektywa 94/47/WE	Niniejsza dyrektywa
Załącznik, lit. f)	Załącznik I, część 1, szósta kratka, i załącznik I, część 3, pkt 2, tiret trzecie
Załącznik, lit. g)	Załącznik I, część 3, pkt 6, tiret pierwsze
Załącznik, lit. h)	Załącznik I, część 1, czwarta kratka
Załącznik, lit. i)	Załącznik I, część 1, piąta i szósta kratka, i załącznik I, część 3, pkt 4, tiret pierwsze
Załącznik, lit. j)	Załącznik I, część 2, tiret trzecie
Załącznik, lit. k)	Załącznik I, część 2, siódma kratka, i załącznik I, część 3, pkt 6, tiret drugie
Załącznik, lit. l)	Załącznik I, część 2, pierwsze i trzecie tiret, załącznik I, część 3, pkt 5, tiret pierwsze, i załącznik V (nowy)
Załącznik, lit. m)	Artykuł 5 ust. 3, lit. b)
—	Załącznik I, część 1, ósma kratka (nowa)
—	Załącznik I, część 2, tiret drugie (nowe)
—	Załącznik I, część 2, tiret czwarte (nowe)
—	Załącznik I, część 3, pkt 1, tiret drugie (nowe)
—	Załącznik I, część 3, pkt 4, tiret drugie (nowe)
—	Załącznik I, część 3, pkt 5, drugie tiret (nowe)
—	Załącznik I, część 3, pkt 6, tiret trzecie (nowe)
—	Załącznik I, część 3, pkt 6, tiret czwarte (nowe)
—	Załączniki II do V (nowe)